

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران

صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: تهران: میدان فاطمی، خیابان بهرام‌مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۳۶۲۷۰ • نامبر: ۸۸۹۲۵۴۶۷
تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹ • تلفن امور آگهی‌های شهرستان‌ها: ۷-۰۵-۴۴۰۱۹۸۰۵ • تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸
توزیع: شرکت پیام‌رسان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم

روزنامه شتر

یکشنبه ۲۰ آبان ۱۴۰۳ | ۸ جمادی‌الاول ۱۴۴۶ | ۱۰ نوامبر ۲۰۲۴ • سال بیست‌ویکم • شماره ۴۹۷۱ • ۱۲ صفحه
اذان ظهرتهران ۱۱:۴۸ | اذان مغرب ۱۷:۰۲ | اذان صبح فردا ۵:۱۰ • طلوع آفتاب ۶:۳۶

www.sharghdaily.com apar:tasvirshargh Telegram:SharghDaily youtube:sharghdaily twitter:sharghdaily instagram:sharghdaily1 apar:tasvirshargh

رسانه‌خوانی

اولین شماره مجله «تنور» رونمایی شد

مراسم رونمایی از

اولین شماره فصلنامه

«تنور» با حضور چهره‌های

شناخته‌شده فرهنگ و رسانه

برگزار شد.

علنی دهباشی در ابتدای

این مراسم، درباره اهمیت انتشار نشریات و سختی‌های کار آنها بیان کرد: «در روزگاری که با روند کاهش تیراژ نشریات روبه‌رو هستیم و در سرمقالات نشریات، سخن از تهدیدهایی که این نشریات را به خطر می‌اندازد می‌شود، شاهدیم که این نشریات کارشان را ادامه می‌دهند حتی با وجودی که قیمت‌ها روزبه‌روز افزایش پیدا می‌کند. در چنین شرایطی، سپهر سرلک دست به انتشار مجله‌ای تخصصی درباره آشنیزی زده است. سپهر سرلک کسی است که در کارش شش‌وروحال خاصی دارد. در حوزه ادبیات آشنیزی، تنها اثر قابل قبول را نجف دریابندری نوشته‌ است که ما را صاحب ادبیات آشنیزی کرد و یک کتاب از ایرج افشار که درباره آشنیزی دوره قاجاریه بود و ما فقدان این نوع ادبیات را شاهدیم». دهباشی گفت: «سپهر سرلک در شماره اول توانسته درباره تاریخ و آینده ادبیات آشنیزی سخن ویژه بگوید و از این جهت نقطه شروع آن خوب محسوب می‌شود».

در ادامه، سپهر سرلک، مدیر نشریه «تنور»، درباره شکل‌گیری این نشریه گفت: «از قبل به‌شدت به آقای دهباشی ارادت داشتم تا زمانی‌که از من خواستند نشریه‌ای در مورد آشنیزی و تاریخ آشنیزی تهیه کنیم».

او با بیان اینکه رضا عابدینی گرافیک و لوگوی نشریه را طراحی کرده است، عنوان کرد: «از مهر سال گذشته تا امروز خیلی تلاش کردیم تا نشریه قابل قبولی منتشر شود. ما هم بیشتر از دستوره‌های آشنیزی، روی مقوله فرهنگی و جامعه‌شناسی موضوع صحبت می‌کنیم».

در ادامه مراسم، سوشیناس شجاعی‌فرد، سردبیر مجله «تنور»، درباره روند موضوعی این فصلنامه گفت: «در هر شماره از مجله، پرونده موضوعی داریم. در شماره اول بر اساس یک تجربه رزسته که بسیاری از ما با آن مواجه شده‌ایم، «غذا سیب از مهاجرت» را مد نظر قرار دادیم. درواقع موضوع رفتن آدم‌ها از ایران و تأثیرش بر نسبت آنها با غذای ایرانی در غربت و… را مورد بررسی قرار داده‌ایم و داستان‌هایی از این دست را مطرح کرده‌ایم».

رضا عابدینی، هنرمند گرافیکست که مدیریت هنری مجله «تنور» را عهده‌دار است، بیان کرد مخاطبان چنین موضوعی خیلی بیشتر از تصور او بود و ادامه داد: «متوجه شدم قرار است غذا به عنوان المانی فرهنگی در مفاهیم مختلف بررسی شود».

در ادامه مراسم، تورج دریایی، پژوهشگر مطالعات ایران که تمرکزش روی فرهنگ و غذاست، در ویدئویی درباره اهمیت غذا، آشنیزی و پرداختن به فرهنگ و تاریخ غذا سخن گفت.

نعمت‌الله فاضلی سخنران بعدی مراسم بود که با ذکر نکاتی درباره گرافیک «تنور»، سخنش را آغاز کرد و گفت: «اگر بخواهد تغییر ماندگاری در جامعه ما صورت بگیرد، باید از طریق فرهنگ غذا انجام شود. همچنان که کتاب «آشپز و آشپزخانه» اثر دکتر بلوک‌باشی، آشنیزی را امری کاملاً فرهنگی برشمرده است و اگر بخواهیم ملتی را بشناسیم باید بدانیم چگونه کجا و چگونه غذا می‌خورند».

در پایان، فاضلی با تأکید بر شکل‌گیری نوعی غذا‌گاهی در فرهنگ و نسبت آن با قدرت، تصریح کرد: «برنامه‌های اجتماعی ما نشانده از خوراک‌ی هاست، نه آگاهی فرهنگی و درواقع آن چیزی که می‌تواند مغز ما را تحریک کند، مجلاتی مثل «تنور» است».

مراسم سنتی دیکجوش که به شکرانه نعمت‌های خداوند و همدلی و پایداری دوست‌ها و رفح کدورت‌های احتمالی، در خانواده‌ها، در روستای گنک از شهرستان میمند هر سال بعد از بارش اولین باران پاییزی به شکرانه بارش برگزار می‌شود. اسال نیز جمعه ۱۸ آبان با حضور مردم در جوار امامزاده اده عطا برگزار شد. عکس: طاهره رخ‌بخش، ایسا

instagram:sharghdaily1 twitter:sharghdaily youtube:sharghdaily Telegram:SharghDaily apar:tasvirshargh

تراмп با «تراмп» می‌آید

پویا نعمت‌اللهی

روزنامه‌نگار

سلب شده است. اسم این روّیا «برگرداندن عظمت به آمریکا» است. سال‌ها قبل در کشور ما فردی به نام احمدی‌نژاد از همین مغذ وارد شد. او می‌خواست «عدالت» را به ما ایرانی‌ها برگرداند، اما آواری بر کشور فرود آورد که برداشت آن سال‌ها پول، وقت، انرژی و منابع کشور را مصرف خود کرد.

احتمالا تراмп تجسمی از یک انسان طبقه فرامتوسط آمریکایی است. کسی که پول دارد، قدرت دارد، زن زیبا و فرزندن سالم و خانواده بزرگ و شاداب دارد و صاحب کسب‌وکارهای متعدد است و درعین‌حال وامدار و به‌دکار کسی هم نیست. در زبان انگلیسی واژه «تراмп» به معنای «صدای بلند» هم هست و این شاید توصیفی از موضع ایرانیان در شبکه‌های اجتماعی و پیام‌رسان‌ها از انتخاب تراмп باشد.

دلیل این همه هیجان ایرانیان چیست؟ در این سوی جهان هرکسی سعی دارد گوشه‌ای از ذهنیات خودش را درباره آمریکا و تراмп بیان کند. این گرایش‌های باطنی را می‌توان از طیفی ششم‌ل نفرت ویرانگر تا عشق بی‌حساب طبقه‌بندی کرد. آنچه در عرصه رسانه‌ای اتفاق می‌افتد، فقط بازتابی از یک وضعیت بسیار پیچیده اجتماعی، سیاسی، فرهنگی و

خارجی خوانی

تراмп برآمده از نابرابری، تحقیر و اقتصاد

دادند و جای خود را به سیاست‌های آشکار و مستقیم سپردند. از سال ۲۰۱۶، دونالد تراмп توافق نانوشته‌ای را که برای مدت‌ها سیاست آمریکا را از فرورفتن در ورطه تفرقه و خشونت محافظت می‌کرد، کنار گذاشت. او مهاجران را «افت» نامید و مخالفان سیاسی خود را «دشمنان داخلی» توصیف کرد. سیاست آشکار «ما دربرابر آنها» که فیلسوفان از دیرباز درباره‌اش هشدار داده‌اند، به طرز شگفت‌آوری مؤثر است. تحلیل‌های فلسفه سیاسی دموکراتیک به‌روشنی نشان می‌دهند که این استراتژی چگونه می‌تواند پیوندهای اجتماعی را از هم بگسلد و قدرت سیاسی را در دستان یک شخص یا حزب متمرکز کند. در این‌میان، پیش‌بینی افلاطون به حقیقتی تلخ می‌گراید: فردی که با چنین روش‌هایی به قدرت می‌رسد، نهایتاً به سوی دیکتاتوری پیش خواهد رفت». این استاد در پایان تأکید کرده است: «نگاهی به رفتار و گفتار دونالد تراмп در دوره‌های مختلف نشان می‌دهد که این پیش‌بینی افلاطونی به طرز نگران‌کننده‌ای درحال تحقق است. تسلط کامل حزب جمهوری‌خواه بر ارکان اصلی دولت، این خطر را ایجاد کرده است که آمریکا به یک نظام تک‌حزبی تبدیل شود. شاید در آینده فرصت‌هایی برای رقابت‌های سیاسی وجود داشته باشد، اما احتمالاً دیگر انتخابات‌ها آزاد و عادلانه نخواهند بود».

درک جدید از اقتصاد

فوکویاما در مقاله‌ای ریاست‌جمهوری بایدن را یک انحراف دانسته و تأکید می‌کند: «به نظر می‌رسد عصر جدیدی را در سیاست‌های ایالات متحده و شاید برای کل جهان آغاز می‌کند. آمریکایی‌ها با آگاهی کامل از اینکه تراмп چه‌کسی است و چه‌چیزی را نمایندگی می‌کند، به‌ه راهی وارد شده‌اند.» او درباره رای طیفه کارگر به تراмп می‌نویسد: «دغدغه‌های پیشرو درباره طبقه کارگر جای خود را به محافظ هدفمند از مجموعه محدودتری از گروه‌های به حاشیه رانده‌شده داد: اقلیت‌های نژادی، مهاجران، اقلیت‌های جنسی و… . قدرت دولت بیشتر و بیشتر برای پیشبرد نتایج اجتماعی خاص برای این گروه‌ها به کار گرفته می‌شد. ظهور درک تحریف‌شده از لیبرالیسم منجر به تغییر چشمگیر مبنای اجتماعی

۱.۳۲ میلیون دلار

ماه گذشته در گزارشی گفته شد برتره کشیده‌شده از «آلن تورینگ» (پدر علوم کامپیوتر و هوش مصنوعی) با عنوان «خدای هوش مصنوعی» (God AI) به وسیله یک ربات که زمانی از محوطه خود گریختند که یکی از کارکنان به اشتباه در قفس آنها را به‌خوبی قفل نکرده بود. پیش‌بینی شده آنها اکنون در جنگل‌های اطراف آزمایشگاه سرگردان هستند. قرار است از غذا و سبب برای تشویق آنها استفاده شود و البته توصیه شده «مردم درها و پنجره‌های خود را محکم ببندند».

هنرخوانی

بزرگداشتی برای جواد یساری

جرم من چیست؟

شانزدهمین همایش شعر و موسیقی کانون ادبی زمستان فرصتی بود تا از «جواد یساری» یاد شود. فرصتی که یساری به یاد مسئولان بیابرد که او در موسیقی ایران سهمی داشته است و درعین‌حال فرصتی است تا علاقه‌مندان او بعد از سال‌ها صدایش را بشنوند. ویدئویی که از اجرای او در شبکه‌های اجتماعی منتشر شده، با استقبال بسیار روبه‌رو شده است. سال‌ها پیش نیز او گفت‌وگویی داشت که ۴۰ میلیون بار دیده شد. شاید تلخ‌ترین جمله‌ای که در این مراسم بیان شد، همان جمله کلیدی «جرم من چیست؟» جواد یساری باشد. ایسنا گزارشی از این مراسم ارائه کرده است.

جواد یساری در این مراسم گفت: «من عاشق خوانندگی‌ام و فقط می‌خواهم با کسب مجوز بخوانم. من بچه تهرانم و آدم اینجايم. جایی نمی‌روم و عاشق خوانندگی هستم. جرمم چیست؟ اگر اشتباه خواندم در گوشم بگویند این را نخوان».

در ابتدای این مراسم، اکبر آزاد (ترانه‌سرا) درباره جواد یساری گفت: «هیچ خواننده‌ای را در عمرم ندیدم که این‌قدر با احساس بخواند. وقتی می‌خواند احساس می‌کنم کل ماجرا خودش است. مردی افتاده، پهلوان و هنرمند». در ادامه، رضا اشعاری با اشاره به شهادت خود و یساری گفت: «حقدر زیاست که جمعیتی با دل‌وجان، بی‌هیچ محاسبه‌ای آدم را دوست داشته باشنند». مهدی یغمایی (خواننده) درباره یساری از منظری دیگر سخن گفت. او گفت: «خیلی برابم جذاب و درخور توجه است که موسیقی اصطلاحا کوچه و بازاری این‌قدر تأثیر دارد و با وجود اینکه این همه سال از آن گذشته، همچنان ملودی‌ها و کلام‌ها در ذهن مردم جاری است و این هنرمندان که در این عرصه فعالیت می‌کردند، در دل مردم جای دارند. هیچ اختفاری برای هنرمند بالاتر از این نیست که در دل مردم باشد، نه‌فقط در نگاه مردم». سعید امیرسلیمانی (بازیگر) در صحبت‌هایی گفت: «من خاطرات بسیاری دارم. هنرمندی به این فروتنی ندیدم. ممنون که تا این حد بااحساس بودید. خیلی خوش‌حالم از پنج‌سالگی جواد یساری را شناختم و غم‌غصه او را در سال‌هایی که کار نکرد، می‌دیدم».

رضا خرم (فرزند زنده‌یاد همایون خرم) نیز بیان کرد: «صداقت، بی‌تکلفی و خلوص از ویژگی‌های موسیقی کوچه و بازاری است. پدر من اعتقاد به زانر در موسیقی نداشت و خط‌کشی نداریم. اخیراً هم پاپ سنتی درست شده است، اما پدرم اعتقاد به این تفکیک‌ها نداشت و آنچه موسیقی را تفکیک می‌کند، کلام و ریتم است و خلوص و ذوق در موسیقی کوچه و بازاری دیده می‌شود. پدرم معتقد بود ابتذال در موسیقی معنا ندارد و هیچ موسیقی‌ای نداریم که مبتذل باشد. می‌توانیم برای هر موسیقی ارزش‌گذاری کنیم، اما ابتذال معنا ندارد».

نصرالله مدقالجلی (دوبلور) نیز گفت: «آقای یساری؛ به زبان کوچه و بازاری چاکرتی، لاله‌زار، بستر زایش هنر این مملکت بوده است». بیژن شکرریز (عکاس سینما) نیز گفت: «چرا رادیو و تلویزیون کارهای دیگران را کبب و بخش می‌کند؟ داود مقامی رفت، وقتی شما غروب جلیلی را گوش می‌دید، تصویر پاییز را می‌بینید. چرا جواد یساری‌ها و جلیلی‌ها نه؟ آقای یساری، مردم شما را دوست دارند. همان‌گونه که مزار فردین و ناصر ملک‌مطیعی برای مردم عزیز است، حضور شما برای نسل کونی هم غنیمت است». محمدرضا طالقانی (کشتی‌گیر) نیز گفت: «حالم امروز خیلی خوب بود. درود به این مردم که برای تقدیر از یساری آمده‌اند. جواد یساری بچه‌محل من است و او کشتی‌گیر بوده است».

سجاد عزیزی نیز گفت: «اصطلاح کوچه و بازاری، اصطلاح بدی نیست، ما زانر موسیقی عامه‌پسند داریم و راک جزئی از موسیقی عامه‌پسند است. موسیقی کوچه و بازار برخاسته از مردم است، نه آنکه خواننده در خیابان می‌خواند. روشنفکران ما وقتی شکست عشقی می‌خورند، جواد یساری گوش می‌کردند، اما برای ما از فرانک سیناترا می‌گفتند». همچنین در این مراسم قطعاتی توسط قاسم افشار، مهدی یغمایی و عماد آرام اجرا شد.